

„„O wole, liška wobkrući,
 Na ničim njejsy wbohi,
 Dosć mudrosće maš we hłowi,
 To zjewja twoje rohi,
 To wurostki su mudrosće,
 Kaž kóždy nazhonjeny wě.

[Duž tebi ze wšěm wuradźu,
 Za twoje khwalbne mjeno:
 Štož nej' po twojim wuzdaću,
 Tam rohi zastaj jeno;
 Tež njemjelč w ćichej mudrosći:
 To twoju khwalbu powjetši!]

A hdyž tak počnosć wědźeństwa
 Je z domom w twojim nopi,
 Što je ći trjeba přibytka?
 Štó njetřebnje šac kopi?
 Bodź, mudruj, prawuj, njecofaj,
 Wšěch zarěč! to će khwali kraj.““

„To sym ći derje zrozumił,
 To njem'že ćežko panyć,
 Bych wěrnje tež był tintu pił,
 Chcył jenož kwaku ćahnyć!
 Tak džeše woł a požada
 Sej hišće dlějšje rohizna.

Što bu? Wšě woły na lnišću
 Nětk radu posłuchaju